

Un ple memorable del Consell Municipal de Girona

La Casa Consistorial fou envaïda per una enorme multitud de treballadors. L'Esquerra i el PSUC, amb pretextos formularis, s'oposen que els nous representants del P.O.U.M. prenguin, en aquell moment, possessió de llurs càrrecs. --La lectura de la part de la proposta del PSUC., que fa referència als "eterns traidors "trotskistes" origina la primera sorollosa protesta de la gernació obrera que atapeïa la sala. --Els formidables discursos de l'Alcalde, representant de la C.N.T., camarada Expèdit Duran, posant al descobert els mòbils del contuberni de burgesia republicana i reformisme stalinianà, causen sensació en el públic.

A les sis i mitja d'ahir tarda començà la sessió extraordinària de l'ajuntament, provocada per la dimissió de les representacions d'Esquerra i P. S.U.C. del nostre consistori.

Els consellers hi eren tots menys els del P.O.U.M. que només hi tenia de representant a Guiral. El públic, considerant que era una sessió transcendental hi era en gran nombre. Aquest públic, en mantes ocasions i durant el transcurs de la mateixa, exterioritzà els seus veritables sentiments que l'animaven, criticant als reformistes i aplaudint als que sabien demostrar ésser revolucionaris abans que tot.

Com deiem, doncs, a dos quarts de set quedà oberta la sessió.

El conseller Guiral del P.O.U.M. demana la paraula i diu que fa quinze dies el Comitè Local del seu partit havia nomenat a tres representants per a que substituïssin als actuals, per això pregava a la presidència permetés que els companys designats i de qui ja tenia coneixement el Consistori per una lletra dirigida a l'alcalde, ocupessin els seus llocs.

El conseller Portas per E. R. manifesta la seva disconformitat, dient que és una sessió extraordinària i, per aquest motiu, no constant en l'ordre del dia no es pot permetre. El P.S.U.C. també ho exigeix per boca de Manuel Roset.

El secretari company Torrent dona lectura a l'acta de la darrera sessió de ple que és aprovada. També llegeix la corresponent al dimarts passat i que fou de Comitè Permanent. En aquesta acta hi consten les notes del P. S. U. C. i d'Esquerra, que censuren als companys consellers de la C. N. T. d'haver ajudat el moviment contrarrevolucionari (sic) de les jornades de maig.

Mentre es llegia la nota del P.S.U.C. on hi són més vius i latents els atacs i insults contra el P. O. U. M. el públic protesta virilment i ha d'intervenir Duran per a pregar que es faci el silenci.

Guiral torna demanar que es solucioni el cas del P.O.U.M. per tal que els nous companys designats puguin ocupar els seus respectius llocs a la reunió, ja que solament es tracta de canviar els elements que hi havien fins fa quinze dies designats.

Com que per part d'Esquerra i P. S.U.C. es posen trabes a què això es faci el company Guiral manifesta que no té cap inconvenient en lluitar ell contra els que tracten de realitzar una maniobra contra els representants del P.O.U.M. Demana, però, que sigui llegida la carta que el Comitè Local de dit partit envià fa dues setmanes al Consistori.

Avancem als nostres lectors que aquesta carta no fou llegida.

Com deiem, després de que aquestes dues actes foren llegides, el company alcalde Expèdit Duran, amb paraules vibrants i sempre ben mesurades surt al pas dels atacs que, principalment per part del P.S.U.C. s'han fet contra els representants de la C. N.T. al Consistori.

Aquest vot de censura —diu Duran— no s'ha pas posat als determinats companys que s'anomenen en les notes llegides suara, sinó que van contra la C.N.T. No podem dominar-lo perquè es dona el cas paradoxic que la gent que treballa i lluita, el 80 % dels obrers, és minoritària als consistoris, per virtut d'equis decret de la Generalitat, nascut en moments que semblava hi havia més unitat.

En contra tenim que els Partits que ens posen el vot de censura constitueixen només el 20 % del poble, és a dir, el pes mort de la revolució. Aquests mateixos que els revolucionaris veritables, al començament del moviment cometèrem la gentilesa i la tonteria de perdonar-los-hi la vida, de donar-los-hi un lloc al costat, feien l'exòde de la frontera, mentre es constituïa el Comitè de Milícies i la C.N.T. donava els seus millors homes, mentre als carrers de pobles i ciutats es matava als seus més valents elements.

I ara que sembla que es veu llumina una acció contrarrevolucionària

s'ha pretès portar a cap, per part d'aquests mateixos que els hi varem donar amorosament la mà, el desplaçament dels nostres companys.

El que us parla —diu Duran— no ho fa particularment, sinó en nom de la C.N.T., ja que abans que enxufar-nos som confederats. Si sortirem al carrer fou per anar contra alguns representants de la Generalitat que, a espalles del propi consell i a espalles dels nostres quatre companys que són a la Generalitat, assaltaren la telefònica, assaltaren els nostres locals i assassinaren els nostres propis companys com succeí a Tarragona.

No anàvem contra el Govern de la Generalitat; ens posarem a la defensiva. Els incontrolats, que ens diuen els nostres detractors, hem tret les barricades mentre els partits Estat Català i Esquerra Republicana i altres partits continuen amb els locals artillats i amb barricades. El poble sortí al carrer perquè considerà il·legal l'acte portat a cap pel conseller Aiguader. Sortirem tots al carrer perquè vegérem que la generositat que tinguérem al començament es convertí per part d'ells amb una punyalada.

Queda descartada la possibilitat de què el moviment sigui contrarrevolucionari, és un moviment antifeixista el que es féu. No estem al servei de Franco tal com consta en les notes que hem llegit.

El company Duran segueix el seu brillant i noble informe dient que la C. N. T. no ha comés assassinats. La C. N. T. — diu — té una bandera molt alta que l'ha aixecada, l'aixeca i l'aixecarà sempre.

Es presenten com a enemics l'Esquerra i el Partit Socialista. No han donat la cara fins que el senyor Irujo és ministre de justícia.

Reivindiquem aquests homes nos-

"La C.N.T. i la F.A.I. no han condemnat ni poden condemnar el moviment de les "Jornades de maig", per tal com fou la resposta viril del proletariat revolucionari a les provocacions contrarrevolucionàries".

"Es mentida que el moviment anés contra el Govern de la Generalitat. Anava contra els provocadors que "actua-ven" per damunt del Govern de la Generalitat".

"Ningú no ataca ni acusa la U.R.S.S. El que no tolem és que, per un ajut que agraïm i paguem, ens sigui presentada, encara, la factura política".

"Per què s'estranyen i s'esgarripen els del Partit Socialista Unificat, si els obrers comencen a anomenar-los feixistes? No ho diuen constantment, amb campanyes monstruoses i intolerables, dels camarades del P.O.U.M., partit honorat a carta cabal, netament antifeixista, autènticament revolucionari, que ha lluitat al nostre costat en tots els moments de perill, contra la sublevació militar feixista, a les trinxeres i als carrers de Barcelona contra els provocadors, com solament saben fer-ho els autèntics revolucionaris?"

(Fragments dels discursos del camarada Expèdit Duran).

Tal com s'havia anunciat, ahir, a les sis de la tarda, el Consell Municipal gironí, va reunir-se per tal de resoldre la crisi municipal plantejada pels vots de censura contra la C.N.T. i, especialment, contra l'Alcalde, company Duran i els Consellers companys Gómez i Verdaguier, presentats per l'Esquerra i Psuc.

La sala de sessions, l'avant sala i els patis i passadissos que les circumden, es veieren envaïts d'una enorme gernació d'obers avides de presenciar el duel entre les forces de la revolució i els representants de la burgesia republicana, ajudats pels agutzils de Stalin.

La llei municipal de Catalunya no permet que ningú que no sigui Conseller prengui part en els debats del Consistori. El que cap llei humana ni divina no pot impedir és que els pits dels proletaris bateguin d'emoció quan se'ls parla amb el llenguatge de la veritat, de la veritat que sempre és revolucionària, i tampoc és possible d'impedir que aquests mateixos pits bramulin de ràbia mal continguda quan els és donat de contemplar l'autèntica fesomia dels sàtrapes i bergants.

Heus ací l'explicació del clamor de protesta, quan el Secretari de l'Ajuntament llegí la part de la proposició de la gent del Psuc en la qual, referint-se al P.O.U.M., qualifica a llurs militants de "trotskistes traidors eterns". Heus ací l'explicació de les protestes durant els parlaments del conseller Portas, ambició nouvingut representant de l'Esquerra. Heus ací l'explicació de les protestes davant dels impotents atacs d'histerisme d'aquest pobre Roset, compendi de totes les petites coses que és capaç de fer un home per a arribar, arribar... Heus ací l'explicació de la xaradorosa ovació tributada al conseller de l'Esquerra, autèntic lluitador que sempre s'ha trobat als llocs de perill, Pere Vila, en alçar-se a manifestar que ell no tornaria a l'Ajuntament si no era per elecció del poble i que si al front de les organitzacions antifeixistes hi haguéssin els homes que han estat a les presons, a l'exili, a les barricades, a les trinxeres, no veuríem l'espectacle lamentable de trobar-nos els uns contra els altres com si ens haguéssim de destruir. Heus ací l'explicació de la indulgència del públic pel conseller Busquets, avui alcalde interí, vell i sincer republicà i treballador assalariat que, per llei d'atavisme de les idees, encara milita en un partit burgès. I heus ací, finalment l'explicació de les càlides mostres d'aprovació dels discursos del camarada Duran, representant de la C.N.T., quan, una a una, anava posant al descobert totes les etapes de la maniobra, de la gran maniobra.

Lliçó magnífica, esplèndida, contundent que la classe obrera gironina ha donat als representants dels interessos del capitalisme nacional i internacional. Hauran pogut veure que la classe obrera no solament no està vençuda, sinó que està amantat a conquistar per a ella "tot" el poder per a destruir el feixisme fins a les arrels i instaurar la Unió de Repúbliques Socialistes d'Ibèria.

Que raó tenia el camarada Guiral, del P.O.U.M., en manifestar que els gemins representants municipals no podien sortir d'una ordre governativa. Que aquests representants siguin elegits pels obrers, pels camperols i pels combatents i ja veuran qui són els que ocupen les estrades dels Ajuntaments.

tres, i diem que la conquesta que el reformisme realitza en aquest moment és una conquesta missèrrima del 20 per cent de la població ciutadana de la Girona històrica per a afegir a l'història de l'Espanya negra.

Nosaltres sortirem al carrer no com a incontrolats ja que, com ja he dit abans, som confederats, sinó com a organització sense màcula. Per damunt de tot som revolu-

cionaris i defensem la Revolució. No negareu que a Espanya es segueixen les consignes de Moscú; És Kerenski al poder. No compten, però, que després vindrà una altra onada i llavors sabrem qui són i els desenmascararem.

Serem sempre revolucionaris, al front, als llocs de treball i al carrer, no com ells que s'amaguen dar-

(Segueix a la pàgina 2)

DIUMENGE VINENT
MITING MONSTRE DEL P.O.U.M.
Parlaran a Barcelona
Solano, Palacín, Olíver, Nin.

Un ple memorable del Consell Municipal de Girona

rera una barricada de paper, o de decrets i de lleis més o menys legalitzades.

Mentre ha durat el seu informe, el públic, representant de la majoria del poble gironí ha manifestat mantes vegades per mitjà de l'aplaudiment les encertades explicacions del company president del consell Municipal.

Pren la paraula seguidament Portas per Esquerra Catalana que junt amb Roset pel Partit Socialista han estat els que han portat la veu cantant en totes les intervencions.

Portas diu que rebutja en nom del seu partit les acusacions que puguin afectar a l'Esquerra ja que cada vegada que ha estat precis des del 19 de juliol han ajudat en tot i per tot. Afegeix que no han considerat mai que la C. N. T. s'hagués llançat al carrer, com també en la nostra proposta, diu, no parlem d'ella ja que hem de col·laborar-hi com ho hem fet fins ara. Jutgem nosaltres solament la conducta personal d'alguns homes de l'organització confederal.

Portas acaba declarant incompatible l'alternar amb aquests individus que sortiren al carrer. No hem de discutir — diu — quina és la nostra posició revolucionària. Estimem nosaltres que la revolució no és un producte d'un sol sector, sinó la coincidència dels partits que el 19 de juliol es trobaven al carrer.

(En el públic s'exterioritza un moviment de protesta i rialles).

Parla després Roset-Sala pel P. S. U. C. Intenta fer veure que el moviment dels primers de maig anava contra el govern de la Generalitat, i que era portat per trotsquistes i incontrolats. Diu també que el Partit Socialista és solament integrat per elements obrers (Rialles) i que aquest partit no l'importa que se'l digui feixista per part de sectors antifeixistes, portats per excés d'odi o de rivalitat política.

Nosaltres — diu — no anem contra la C. N. T. sinó contra alguns companys que porten a cap una conducta que no ens mereix la confiança, ja que amb la C. N. T. hi estem disposats a col·laborar en tots els llocs i al carrer. El company Duran no pot titllar-nos de feixistes ni de contrarrevolucionaris i ho dic amb el cap ben alt, perquè no en som.

Aquestes darreres paraules les ha de repetir ja que el públic no les ha sentides prou bé.

Pren la paraula novament el camarada Duran i insisteix, en nom de la minoria de la C. N. T., en el que havia dit primer.

No som polítics professionals — diu — però farem breument una mica d'història. La força pública fou la primera en sortir al carrer. No hi anava manada pel govern de la Generalitat sinó solament per dos consellers. Prengueren telèfons ja que era obra d'un pla general tramada a Bruselles i en la reunió del Partit Comunista el 14 del mes darrer i a París. La classe obrera no sortí al carrer amb les armes, sinó que amb clarividència dels fets, decretà el paro general. Qui sortí a provocar foren els guardies comandats pels consellers de què hem parlat. Si aquí a Girona no ocorregué res fou degut a que el Partit Socialista i l'Esquerra Republicana no es vegeren forts, malgrat tenir el P. S. U.

C. certs elements de la columna Carles Marx a la nostra ciutat des de feia dos mesos, que a hores d'ara no sabem encara que hi fan act.

La burgesia de Catalunya es trobà espantada el 19 de juliol. Amb llàgrimes als ulls volgué abandonar tots els llocs i tots els carrers. La Confederació tingué necessitat, per boca de Durruti, i a causa d'aquell gest magnànim de què us he parlat abans, de fer-los-hi ocupar llurs llocs.

La democràcia burgesa trobant-se en el dilema de fugir o acceptar es posà al costat del moviment però a l'ombra anà burjant. Per això començà amb l'auto-bombo a favor de Rússia. Mèxic aquest poble que porta la nostra sang comença a enviar-nos vaixells de municions però no ens presentà cap factura política i no se li agrafà per part del reformisme i la burgesia. Mentre tant vinga campanyes a favor de Rússia que ens havia donat armes... pagant-les!

Es volgué matar tot el que tenia sabor revolucionari. S'ha recorregut als medis més estranys i incongruents per a enfonsar la C. N. T., la F. A. I. i el P. O. U. M. Després s'infla la figura de Miaja, mentre l'artífex de l'heroica defensa del poble madrileny és el comandant Rojo. Es converteix a Miaja en heroi de Madrid, s'exalta a Besteiro, l'home gris. Mentre Ciprià Mera un gran lluitador i que porta grans victòries al seu haver, com és la de diumenge passat d'agafar 7 pobles a l'enemic als sectors de Guadalajara, queda postergat, la premsa no en parla. Sabeu perquè? doncs senzillament, perquè és confederat.

Intenten pactar vergonyosament la pau amb l'enemic i fer l'abraçada de Vergara. Es va contra Largo Caballero perquè dissolgué els comissariats de guerra i la Junta de Defensa de Madrid.

La maniobra contrarrevolucionària — diu — s'inicià a Bruselles entre Quiñones de León representant de Franco i el Pare Lobo pels catòlics. Tornem al fet català. Han dit que el Partit Socialista és antifeixista. Efectivament, però es relacionava amb Quiñones de León per boca d'aquest il·lustre polític que es diu Comorera.

Per què s'estranyen i s'esgarriren els del Partit Socialista Unificat, si els obrers comencen a anomenar-los feixistes? No ho diuen constantment, amb campanyes monstruoses i intolerables, dels camarades del P. O. U. M. Partit honorat a carta cabal, netament antifeixista, autènticament revolucionari, que ha lluitat al nostre costat en tots els moments de perill, contra la sublevació militar feixista, a les trinxeres i als carrers de Barcelona contra els provocadors, com solament saben fer-ho els autèntics revolucionaris?

El fet de la Telefónica era premeditat. S'esperà que estessin absents el president Companys i els nostres camarades del Consell. Els reformistes stalinians tenien una sola dèria, provocar la xispa, vessar la sang de la C. N. T.

Els "incontrolats" de la C. N. T., però veieren la maniobra i el perill, consistent en que unes columnes del front es dirigien a Barcelona. Saber que havien arribat miraculosament 6 navilis de guerra estrangers en poques hores i que esperaven el moment de desembarcar.

Els companys "incontrolats" cridaren al poble que es retirés del carrer, cosa que els reformistes intentaven que no es fes ja que volien continuar el foc contra la classe treballadora. El dijous ens retiràvem, però encara disparaven contra nosaltres. El divendres sortiren els tranvies, el transport, però es vegeren obligats a retirar-se perquè eren tirotejats.

De manera doncs i que quedí ben sentat aquest precedent que la C. N. T., F. A. I. i el P. O. U. M. sortí al carrer a defensar la Revolució contra els incontrolats (aquests sí que ho són de debó) que volien vendre Espanya a l'apetit de les potències estrangeres.

Llegiu aquests dies al diari social-cristià "Front" els atemptats d'Orriols, però no esmenten i no en parlen dels mutilaments comesos als nostres camarades de Sardanyola, de la desaparició d'Alfons Martínez, de Fidel Miró que si és viu és degut a la simpatia que té entre la joventut obrera. No diuen res tampoc dels crims comesos contra els dotze companys de les Joventuts Llibertàries a Montcada. No diuen res, encara menys, de la mort de tres obrers aquí a la nostra ciutat, a Girona, el 22 de juliol del 1936. Però nosaltres anem a presentar un acta d'acusació contra el Partit Socialista.

Els elements de la C. N. T. no poden ésser assassins. Això sí, afirmem que no podem admetre el qualificatiu d'incontrolats ni d'adversaris al govern.

Girona fa honor a la seva tradició destituint a un alcalde perquè es llença al carrer a defensar la Revolució. Amb això, companys, Girona dona proves d'ésser quatre vegades immortal. Però encara no està tot. El poble treballador gironí encara no ha dit la darrera paraula.

Portes en nom d'Esquerra Republicana, diu que solament vol exposar tres punts. Ho fa amb un tecnicisme mesurat ja que les seves paraules quasi bé necessiten un diccionari per entendre-les. El primer punt diu que l'Esquerra representa les virtuts específiques, racials i temperamentals del poble de Catalunya. Segon, des del primer dia ens hem unit al moviment revolucionari (Protestes entre el públic), i el tercer és per a defensar a Joan Casanovas, de trista memòria, per unes paraules que el company Duran ha dit d'ell d'uns maneigs que es porten a cap a París.

Roset-Sala pel P. S. U. C. diu que l'alcalde ha acusat a la U. R. S. S. d'intervenir en els assumptes d'Espanya (Rectifica per a dir insinuacions). La U. R. S. S. — diu — ho ha fet com França i Anglaterra que han col·laborat a la nostra causa.

Reconeix, però, l'ajud de Mèxic. També defensa al secretari general del P. S. U. C., Comorera, que Duran l'havia acusat de predisposar a Espanya a l'abraçada de Vergara i diu que això no pot ésser; que el que vol el P. S. U. C. és aixafar el feixisme i que no es deixarà coaccionar per ningú.

Referent al que ha dit el representant d'Esquerra, pren la paraula el company Duran per ensenyar-li el programa electoral de l'E. R. de l'any 1936. Aquest programa, diu, és francament contrarrevolucionari.

Referent al problema de Roset-

Sala declara que la U. R. S. S. per mitjà del consolat a Barcelona ha pretès dirigir la Generalitat de Catalunya. El passat divendres l'embaixada soviètica anà a trobar als companys del comitè nacional i els hi digué que li oferien quatre carteres al poder. Doncs bé, companys, davant d'això no podem admetre que la Revolució la faci l'estranger, la farem nosaltres i prou.

Duran diu que no ha fet cap atac a la U. R. S. S. sinó que ha dit una veritat com un temple.

Després d'això el camarada Duran demana que l'acta del passat divendres sigui, per ésser aprovada, votada nominalment. Es fa i queda aprovada per 14 vots a favor per 9 en contra.

L'Esquerra demana que sia nomenat un alcalde-president interí per alguns dies. Roset Sala s'hi adhereix.

Intervé llavors el conseller del P. O. U. M. Guiral que proposa al camarada Duran com a alcalde, per a reivindicar-lo de les acusacions que se li han fet i explica la transcendència que tindria que el lloc que fins ara ocupava un autèntic revolucionari sigui regit per un representant d'un partit burgès.

Es passa a votació l'elecció d'alcalde interí quedant nomenat Busquets d'Esquerra per 14 vots a favor, 11 en contra i 2 en blanc.

Abans de cedir la presidència a Busquets el camarada Duran manifesta la seva gratitud i reconeixement pels funcionaris i empleats de l'ajuntament, que sempre han demostrat una simpatia i amor al treball i a l'antifeixisme.

També diu que seguirà treballant activament per la causa antifeixista, des del lloc de treball, des

dels llocs on l'organització li digui: No em produeix cap amargura — diu — l'abandonar aquest lloc ja que no significa cap desautorització l'elegir un altre alcalde, ja que el poble no m'ha desautoritzat encara. (Forts aplaudiments i visques subratllen les anteriors paraules del company Duran).

Puja a la presidència el nou alcalde Busquets que fa una curta salutació.

El company Pere Vila d'Esquerra, abans de marxar diu unes curtes, però sentides paraules, plenes de dignitat revolucionària.

Explica la seva vida d'antifeixista, sempre perseguit, sempre empresonat. Havia vingut al consistori quan dominava la capa negra i manifesta que no hi tornarà mentre no el torni a elegir el poble de Girona. No hi tornaré — diu — mentre no hi hagi aquella unitat revolucionària que ens fa tanta falta. No és que em posi al costat del moviment d'aquests dies; però sí que dic que si els ajuntaments i els llocs de govern fossin regits per persones que haguessin estat perseguides i que haguessin lluitat sempre per la classe treballadora no ens trobaríem en aquests cassos.

Quan el company Vila hagué fet aquestes dignes manifestacions els obrers que omplenaven la sala d'actes l'acolliren amb una forta ovació.

Després d'això s'aixeca la sessió quedant convocats per una propera sessió de ple anar a la distribució de les conselleries.

Aquesta es farà dintre uns vuit dies.

A. C.

Per a "L'Autonomista"

Final d'un incident enutjós

En l'edició d'ahir, demanàvem al Director o Propietari de "L'Autonomista" una ràpida i necessària rectificació o ratificació dels conceptes delictuosos que, en un article editorial del dit diari, havien estat escrits amb motiu d'unes emissions de Ràdio-ESPURNA. Conceptes, per altra banda, desafortunats en el diari de l'amic Rahola.

Ahir mateix, també, a la secció de "Notícies", i en el mateix lloc on s'acostuma a posar-hi que al carrer tal hi ha estat trobada una clau anglesa, per exemple, "L'Autonomista" hi insereix una "gacetilla", aclaratòria, la qual té la virtut d'aclarir ben poca cosa.

No volem insistir més sobre l'objectivitat de l'interessantíssim estudi que el camarada José María Arenillas fa a la revista teòrica del P. O. U. M. "La Nueva Era", en l'article titulat "La situación actual de Euzkadi".

Una de les poques coses que aclareix la nota de "L'Autonomista", és la coneguda mania de l'amic Rahola de voler fer veure que sempre bada, quan, els que el coneixem bé, sabem perfectament que no bada mai. Fins al donar el nom del camarada que en representació del Comitè Local del P. O. U. M. va visitar-lo, "s'equivoca". Una altra badada comet quan diu que li manifestarem que "es donava la casualitat que era una dig-

níssima companya la que radiava l'estudi del camarada Arenillas".

"L'Autonomista" no és, oficialment, l'òrgan de cap organització política ni sindical. Ni és tampoc el rotatiu d'una gran empresa capitalista. És el diari amb el qual un modest industrial i periodista a la vegada, fa un negoci que no tenim cap inconvenient en qualificar de lleítim, per bé que nosaltres, per principi, som contraris a l'existència de diaris d'empresa. Per aquestes especials condicions, L'ESPURNA i el P. O. U. M., en el procés d'aquest incident varen creure convenient de procedir de la forma que ho han fet, sense dur la qüestió en el terreny de la violència periodística i política a què donava lloc l'infamant article editorial de "L'Autonomista".

I bé. Hem de declarar que l'amic Rahola no ha correspost, amb la plenitud deguda, a la lleialtat de la nostra conducta. Ha fet veure que bada i ha deixat fer als que políticament influeixen i orienten el diari de l'industrial i periodista Darius Rahola.

No hi tenim res a dir. Per aquesta vegada donem per clos l'incident. En el successiu, però, sabrem perfectament a què atènim-nos.

Aquets número ha estat visat per la Censura

València bombardejada per les ales negres

NOTICIARI

Ha estat disolta la Conselleria de Defensa de les comarques gironines

Aquest migdia els periodistes que fan informació a les comissaries de la Generalitat i Ordre Públic han pogut saludar al nou cap de la Comandància Militar de Girona ciutadà Josep M.ª Ascassi. Estava complimentant als comissaris Jordi Frigola i Amadeu Oliva.

Josep M.ª Ascassi ha parlat uns moments amb els repòrters i els hi ha dit que s'oferia en tot el que pogués ésser-los útil i que posarà en el seu nou càrrec a la Comandància Militar de Girona, tot l'interès que pugui portar algun benefici a la República i a la causa nostra que és la de tots.

He estat nomenat pel general Pozas—ha dit—i compto amb la col·laboració dels comissaris de la Generalitat i d'Ordre Públic, que m'ajudaràn en tot.

Tots els serveis de defensa els deixaré normalitzats i posaré tota la defensa que calgui a les nostres comarques.

Un periodista li ha preguntat si havia quedat dissolta la Conselleria de Defensa, contestant el tinent coronel Ascassi que totes les conselleries, dependències, etc. havien estat dissoltes i que tot el referent amb Defensa passa a dependre de la dita Comandància.

Un altre periodista li ha preguntat si s'havien suspès els delegats polítics, contestant negativament. Ha dit que els que ho eren podien sol·licitar el càrrec, o més quan en un número de la Gaceta consta que el Ministeri de Defensa ja ha publicat els nous nomenats.

La Comandància Militar—ha afegit—només tindrà atribucions en el que es refereix a Defensa, i no a mando de forces.

Abans d'acomiar-se dels periodistes els hi ha manifestat que venia del front d'Osca completament il·lusionat i esperançat de la moral combativa de les nostres forces que operen a aquell sector.

S'ha acomiadat de nosaltres amb una estreta de mà, desitjant-li nosaltres molt d'encert en el seu nou càrrec.

G. E. i E. G.

(Secció d'Excursionisme)

El Comitè (C.N.T. - U.G.T.) que regeix el Grup considera oportú inaugurar la temporada d'excursions amb les quals els esportius, admirant les bel·leses de la nostra terra, afermaran llur amor per ella i llur esperit patriòtic.

La secció d'excursionistes ha planejat per al proper diumenge, dia 6 de juny, una excursió col·lectiva a la Punta Magdalena i Salts de Sallent (Puig Sacalm), excursió magnífica, d'un itinerari atractiu en extrem, el qual segueix per frondoses boscos i ambients ombrívols, i permet admirar un dels reconeguts més esplèndids de les nostres contrades i panorames llunyans i extensos.

A l'estatge del Grup queda oberta la inscripció, al preu de 6 pessetes per excursionista. Els detalls de l'excursió apareixeran a la premsa successivament, però cal que els

elements que vulguin assistir-hi ho comuniquin amb urgència a la secció d'Excursionisme del Grup (de 7 a 8 de la vetlla), per tal d'organitzar degudament la marxa. El dijous dia 7 quedarà tancada la inscripció.

Sindicat de la Edificació. - Atenció

Per acord dels Presidents dels Sindicats de Paletes i Peons U.G.T. i C.N.T., nomenats de comissió per a fer la depuració del dit ram, recomanem que per a tot el dia 28 i 29, tots els militants portin el carnet al Control. De no complir dita disposició no podran treballar.

Per les Juntes del Control de l'Indústria de l'Edificació.—La Comissió.

COMARCALS DESVALLS

Difícils són els moments que vivim per a la revolució, puix que aquesta es troba davant la visible barrera de la contrarrevolució. Per això, avui més que mai hem d'accentuar el nostre esforç per tal de no deixar-nos prendre les nostres llibertats obtingudes amb riu de sang proletària. Com? Amb consignes d'una base sòlida i fer que sigui una realitat la creació de l'aliança obrera revolucionària, única que pot fer que les vides dels nostres germans caiguts no siguin estèrils. El camp és, sense cap dubte, on més hem de posar els ulls i no deixar-hi ni per un sol instant, la nostra guàrdia moral, ja que, per regla general, l'home del terrós és tan inconscient, que s'inclina la majoria de les vegades per al costat de l'avarícia, que, lluny de resoldre-li els problemes que té plantejats el deixa tapat de boca i lligat de mans a peus. Són, tal vegada, per aquestes qualitats del camperol que la contrarrevolució avança més al camp que a la ciutat, aprofitant aquests estats d'inconsciència. Els homes als que reson els interesen les nostres reivindicacions, ans al contrari, fan tots els esforços imaginables per tal de fer avortar la revolució canten constantment, com a sirenes (per cert ja molt apagades) a les oïdes dels obrers del camp, prometent-los una llista d'inacabables benaurances a fi que deixin el Sindicat i abandonin els homes que els regenten, posant-li davant els ulls unas quantes vil·leses portades a cap pels troquistes del P. O. U. M. jun amb els incontrolats de la F. A. I. Els homes conscients del camp no

niobra psuc-esquerra, posant-se en guàrdia al nostre crit de camperols alerta unim-nos; la victòria serà nostra».

LI. A.

El nostre company Josep M.ª Cruañas, secretari del comissari d'Ordre Públic i actualment censor, ha estat nomenat Vice-President del Tribunal Tutelar per a menors. Aquest càrrec és honorífic i completament gratuït.

Salvador Palomer ha depositat a l'Ajuntament un moneder que conté dos bitllets de Banc i un paper de crèdit de 0'50 pessetes de la Societat de Venedors de Peix trobat al carrer de la Rutlla.

Han estat trobades per un company 5 pessetes, que cas de no presentar-se el propietari seran lliurades a Assistència Social.

Aquesta tarda a les quatre s'ha celebrat l'enterrament del nen refugiat de Madrid. Felix de Diego, que morí a l'Hospital de les comarques gironines.

Hi ha assistit molta gent, predominant-hi els seus companys d'infortuni.

Comunicat oficial de guerra facilitat per la Comissaria de Defensa de la nostra ciutat, a les dues de la tarda.

Sense novetat en el dia d'avui.

Girona, 26 de maig de 1937.

CRIMINAL BOMBARDEIG DE VALENCIA

València (4 tarda). — Aquesta matinada la població civil de València ha estat objecte d'un nou criminal bombardeig per part de l'aviació facciosa.

A dos quarts de quatre s'han presentat 3 aparells facciosos que, volant a gran alçada, s'han dirigit al centre de la ciutat. Els tres avions rebels s'han separat en ramificacions deixant caure gran quantitat de bombes.

Les destroces són considerables tant en edificis com en les víctimes causades, encara que al moment de comunicar no es tenen detalls concrets ni de desperfectes ni de nombre de morts i ferits.

BARCELONA

PER TELEFON

Activitats de l'aviació i artilleria lleial

Barcelona (2 tarda). — Comunicat del cap de l'exèrcit de l'Est al president de Catalunya.

Ahir nit l'aviació roja bombardejà intensament els objectius militars de Fuentes del Ebro i d'Osca.

Avui mateix l'artilleria lleial canonejà amb gran eficàcia els emplaçaments de l'artilleria rebel de Quinto.

Demà celebrarà reunió el consell de la Generalitat

Barcelona (2 tarda). — Els periodistes que fan informació al palau de la Generalitat han estat rebuts pel secretari de Lluís Companys que ha manifestat que aquest no tenia res de nou a comunicar-los-hi solament que havia despatxat algunes visites i que demà presidiria la reunió de consell de generalitat.

ESTRANGER

El creuer rebel BALEARES tocat per l'aviació roja

El castell de proa destruït

Gibraltar (urgent). — El corresponçal de l'agència Reuter telegrafia que a darreres hores del matí d'avui ha entrat al port de Cadix el creuer rebel "Balears" amb el castell de proa totalment destruït.

Hom creu — diu el corresponçal — que ha estat tocat per un avió governamental en bombardejar-lo.

Ossorio i Gallardo, embaixador espanyol a París

València (4 tarda). — La Gaceta d'avui publica les següents disposicions:

Disposant que totes les emissions de partits polítics, sindicals o particulars queden incautades pel govern.

Que es procedeixi a l'eliminació del Consell Nacional d'Assistència Social i creant un altre organisme que ocupi el seu lloc.

Nombrant director general de propaganda al ciutadà Francesc Fernández.

Nomenant embaixador d'Espanya a París, a A. Ossorio i Gallardo.

Front del Sud

Desfeta facciosa

Andújar (4 tarda). — A primeres hores d'aquest matí els rebels han intentat atacar les nostres posicions de la carretera d'Espiel a Villaharta.

Després d'un brillant contraatac els facciosos han hagut de retirar-se, replegant-se i deixant gran nombre de morts sobre el terreny.

Front del Nord

Es rebutja energicament l'enemic

Bilbao, 28.-En les primeres hores del matí d'ahir l'enemic inicià un violent atac sobre les nostres posicions de Barambio-Orduña, per ja par dréta del Gorbea.

Des de molt aviat, l'artilleria i l'aviació dels rebels actuaren intensament en funció preparatòria de l'atac. Després la infanteria facciosa sortí de les seves trinxeres i atacà amb gran violència les posicions d'Orduña, pels sectors de Haya i San Pedro.

Quan l'enemic s'acostava a les nostres línies, els soldats lleials els reberen amb una pluja de bales, i els rebels paralitzaren el seu avanç; però després com que s'obstinaren diverses vegades a aconseguir el seu propòsit, les nostres forces tornaren a rebutjar-los amb la mateixa violència i els causaren gran nombre de baixes.

A pesar de tot, aquesta tarda seguien els atacs per aquests sectors, encara que en menor intensitat.

Els combatents bascos continuaven a última hora de la tarda rebutjant amb gran energia l'enemic.

El secretari del Departament de Defensa, ha confirmat aquestes informacions

Baldwin ha presentat la dimissió

Londres (4 tarda). — Aquest migdia el cap del govern anglès Lord Baldwin ha anat a Wakington Palace a presentar la seva dimissió al rei anglès. Li ha estat acceptada aquesta dimissió.

De totes maneres, però, Baldwin seguirà exercint fins que el seu substitut Chamberlain sigui nomenat oficialment.

Chamberlain s'ha entrevistat també amb el rei, al qual segons costum, li ha besat la mà.

El ministre dimissionari Baldwin ha sortit cap a Txeck on passarà alguns dies de repòs.

Vaga resolta a Londres

Londres (4 tarda). — La vaga de transports ha quedat resolta satisfactoriament. A les quatre d'aquest matí ja s'han reintegrat alguns obrers al treball.

Caja Postal de Ahorros

(Con la garantia del Estado)
Interés: 3 por ciento anual en libretas de libre disposición.

Libretas a plazo de un año: 3 y medio por ciento anual.

Secreto absoluto. Firme garantía.
El dinero que ingreseis en la Caja Postal de Ahorros es de libre disposición.

Con una cartilla en la Caja Postal de Ahorros se puede operar en todas las Oficinas de Correos de España.

Es llevar el dinero encima sin riesgo y disponer de ello en cualquier lugar donde se necesite.

¡El dinero guardado no produce ninguna ventaja!

No está seguro. Sufre igual las contingencias de la hacienda. Y daña la Economía de la Nación.

Los ahorros en vuestra casa o en vuestro bolsillo corren el peligro de robo o extravío.

Este peligro desaparece completamente si los ingresais en la Caja Postal de Ahorros. Porque aunque perdais la cartilla nadie puede operar con ella y la Caja Postal de Ahorros os expide un duplicado con el mismo saldo a vuestro favor.

Se admiten imposiciones desde una peseta en todas las Oficinas de Correos.

Acostumbraos a depositar vuestros ahorros en la Caja Postal.

A l'horà que el secretari parlava amb els repòrters, l'atac estava en una fase de gran intensitat.

El cònsol anglès visita al president Aguirre

Bilbao (4 tarda). — En rebre els informadors aquest migdia el president d'Euskadi senyor Aguirre els hi ha dit que havia rebut la visita del cònsol anglès a Bilbao i que l'havia complimentat.

La classe treballadora té prou instint de classe

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

per descobrir els traïdors i els renegats.

FIGUERES

"La Humanitat" d'avui, dijous dia 27 de maig, porta unes negretes en la darrera pàgina manifestant als dirigents del P. S. U. C. si estan enterats que els seus militants de la comarca tortosina constitueixen els Ajuntaments en la forma que els hi dona la gana, sense tenir en compte — ells que són tan legalistes i campions dels controlats — els decrets del 8 i 12 d'octubre que assenyalen en la forma que han de constituir-se els Consells Municipals.

"La Humanitat" potser desco-neix que aquesta labor de desunió que porta a terme el P. S. U. C. no es realitza solament per Tortosa sinó que també es porta a la pràctica en aquesta regió segona i cal fer constar que en ella col·labora descaradament l'Esquerra Republicana de Catalunya.

Ací, per exemple, durant els fets últims varen retirar-se del Consell Municipal els representants del P. S. U. C. i de l'esquerra. Quan ha vingut el delegat d'O. P. per tornar a constituir el Consell Municipal d'acord amb els decrets esmentats s'han tornat a presentar dits partits donant la seva conformitat al desig de confraternitat exposat pel citat delegat.

Ara bé, quan aquest ha estat fora han aprofitat la primera avinentesa per presentar-se com a vencedors. Els provocadors fracassats ara volen passar per provocats airoso, i han aprofitat ésser majoria per imposar decisions totalment partidistes.

No volen que el P. O. U. M. comparteixi la responsabilitat de govern i exigeixen que el P. S. U. C. tingui les mateixes Conselleries que la C. N. T., i de tot això en fan qüestió tancada, encara que no puguin exposar motius que ho justifiquin, per obligar a que la C. N. T. i el P. O. U. M. es desentenguin de l'obra de govern per passar a la oposició i així poguer fer ells la labor més adient a la seva orientació netament contrarrevolucionària.

El seu primer acord ha estat

constituir el Consell Municipal en Comissió de Govern, integrada per dos del P. S. U. C., dos d'esquerra i un rabassaire, a fi de que les sessions setmanals i públiques que és feien és reduïxin a una sessió mensual en la qual valguent-se de la democràtica (?) llei de majories imposaran sempre el seu criteri, en desacord amb el sentir progressiu dels representants genuïns del proletariat.

Ja seria hora que Esquerra Republicana de Catalunya és donés compte que està en complet desacord amb l'ideari que deia defen-

sar, puix redueix el mateix a les exigències veritablement sectaries i centralistes que imposen els psuquistes a Catalunya i el Partit Comunista (?) a Espanya.

Ja seria hora també d'exposar clarament el que pretè realitzar puix no és gaire net fer un paper des dels seus òrgans de premsa i donar ensems consignes que es porten a la pràctica en forma justifica i solapada.

De totes maneres les organitzacions revolucionàries que en tot això hi veiem una maniobra clarament provocadora no caurem en el parany i, on sigui, continuarem defensant l'esperit de reivindicació i sacrifici del 19 de juliol.

Corresponsal.

Una jornada parlamentària

MIQUEL MAURA adreçant-se a GIL ROBLES

« Sap S. S. quina és la contextura del cos social espanyol en aquests instants, ara fa un any i d'ara fa un any i mig? La direcció General de Seguretat ha fet recentment una estadística de les forces respectives de les organitzacions obreres i dels partits de dreta. Aquesta estadística fou enllestida els primers mesos de l'any 1934 i donà les següents xifres:

Socialistes de la U. G. T.	1.444.474, afiliats cotitzants
Anarco Sindicalistes.	1.577.547 " "
Forces de dreta (cotitzants o no)	549.946 " "

(Rumors)»

Els rumors amb què foren acollides aquestes revelacions estadístiques fetes per un ex-ministre de la Governació, constituïen tot un poema. Era la síntesi del terror pànic de la burgesia espanyola davant una relació de forces tan eloqüent: més de tres milions d'obriers organitzats, a un costat; mig milió de burgesos a l'altre!!!

Maura continuà: « Si aquestes forces obreres, avui fraccionades, s'uneixen, què serà de nosaltres, Sr. Gil Robles? »

Tots els que escoltaven, àdhuc els republicans d'esquerra, sentiren un terrible calfred que els colpia.

Fulletó de L'Espurna 92 - El Taló de Ferro

sant uns moments d'epidèmia mental. Fins en els deserts i els més allunyants reconcs de les selves i aiguamolls de la Florida a l'Alaska, els poc nombrosos indis supervivents dançaven com a fantasmes per petits grups esperant l'arribada d'un Messies de llur cullita.

I en el sí d'aquest caos, amb una serenitat i una fermesa que tenien un quelcom de cosa formidable, anava sorgint la forma espantosa d'aquell monstre del temps, l'Oligarquia. Amb la seva fèrria mà, amb el seu Taló de Ferro, s'anava apesantint damunt d'aquella bellugadissa de milions d'éssers; de la confusió en feia sortir l'ordre i anava establint els seus fonaments, prenent com a base la mateixa putrefacció.

— Espereu que estiguem intal·lats, anaven repetint els Grangistes; — Mr. Calvin ens ho deia a nosaltres en les visites que ens feia al pis de Pell Street. — No veieu els Estats que tindrem dominats? Amb l'ajut

de vosaltres, socialistes, els hi farem cantar una altra tonada, tan bon punt haurem entrat en funcions.

— Amb nosaltres tindrem, deien els socialistes, els milions de descontentos i de pobres. A les nostres rengleres s'hi han afegit els Grangistes, la pagesia, la classe mitja i els jornalers. El sistema capitalista caurà fet a troços. D'ací a un mes enviarem cinquanta homes al Congrés. Dintre dos anys tots els llocs oficials seran nostres, des de la Presidència nacional fins al empleu municipal del llacer que atrapa els gossos.

A tot el qual Ernest replicava balandrejant el cap:

— Quant fusells teniu? Ja sabeu on trovar plom en quantitat? Pel que fa a la pólvora, creieu-me a mi, les combinacions químiques son de més eficàcia que les mesclades mecàniques.

CAPITOL XVI

La fi

Quan va arribar el moment de que retornessin a Washington l'Ernest i jo, el meu pare no va volguer-nos hi acompanyar. Estava enamorat de la vida proletària. Considerava el nostre miserable barri com un immens laboratori de sociologia en el qual s'havia entregat, segons semblava, a una interminable orgia d'investigacions. Fraternitzava amb els jornalers i era admès en plan d'intimitat en el sí de moltes de llurs famílies. De més a més s'ocupava de diversos petits treballs escadussers, essent per a ell la feina una distracció, ensems que una ocasió d'observació científica; hi prenia gust, i tornava a casa amb les butxaques curulles d'anotacions, i sempre disposat a explicar alguna nova aventura recent. Era el prototipus del savi.

No hi havia res que l'obligués a treballar, puix que amb el que l'Ernest guanyava amb les traduccions n'hi havia prou per a

viure tots tres. Però, el meu pare s'obstinava en la persecució del seu fantasma fa vorit, que devia ésser una mena de Prometeus, a jutjar per la varietat de les seves metamorfosis professionals. Mai podré oblidar aquell vespre que va tornar amb el seu cistell de venedor ambulat de cordons de sabates, com tampoc el dia que anant a comprar a la petita drogueria de la cantonada, va ésser ell que em va despatxar. Després d'això, no vaig estar sorpresa d'assabentar-me que havia fet de mossò durant una setmana al cafè del davant. Successivament va fer de sereno d'una obra, venedor ambulat de patates, etiquetaire en un magatzem d'emballatges, mossò d'una fàbrica de caixes de cartó, portador d'aigua d'un equip encarregat de construir una línia de tramvies, i fins es va fer admetre en els sindicats dels frega-plats poc abans de que fos disolt.

Em penso que havia estat medusat pel exemple del bisbe, o al menys pel seu vestit de treballador, car ell també adoptà la

JUSSA